

ringen ikke mener, at starthjælpen er i strid med flygtningekonventionen. Det kommer ikke som noget chok for os, men det kan vi jo så have vores holdninger til. Det, vi konstaterer, er, at da den blev indført, var UNHCR meget klar i mælet. FN's Flygtningehøjkommissariat sagde direkte: Det her er stærkt problematisk.

Som man kan høre på alle de ordførere, der har været oppe fra de borgerlige partier, handler det hele om flygtninge. Ja, godt nok gælder starthjælpen også for danskere, men i den debat, vi har her, samler det sig om flygtninge. Det er dem, den er målrettet mod, og det er derfor, det er diskrimination.

Så glæder beskæftigelsesministeren sig – ud over dem, der er kommet i arbejde – over alle dem, der er kommet hjem til kødgryderne. Det må man da sige er en besynderlig argumentation fra en beskæftigelsesministers side. Fru Henriette Kjær var også inde på det. Vores samfund er bygget op på, at flest mulige, alle dem, der kan, bidrager ved at arbejde, stille deres arbejdskraft til rådighed, betale skat, så de ting, vi er glade for er gratis i Danmark – sundhed, undervisning og det sociale sikkerhedsnet – kan oprettholdes.

Det går altså ikke, at vi har en beskæftigelsesminister, der synes, at det er alle tiders, hvis bare folk klarer sig selv. Det, vi har brug for, er, at alle dem, der har to hænder og et hoved, der ikke fejler noget, er ude at arbejde. Og derfor kan man ikke være tilfreds med at have en start-hjælp, som, hver gang den sender en i arbejde, sender to hjem til kødgryderne. Det er ikke holdbart, det er ikke holdbart økonomisk, og det er ikke holdbart for den enkelte.

Med flere tilløb lykkedes det for fru Irene Simonsen fra Venstre at komme frem til, at regeringen ikke ønsker at sænke ydelserne. Det har vi hørt mange gange, men det fører jo tilbage til, at hvis man har den filosofi, at det eneste saliggørende for at få folk i arbejde er at donere en ordentlig omgang fattigdom til dem, så er det da mærkeligt, at det ikke skal gå ud over resten af de ledige i det her samfund. Det er, som om man mener, at kun de, der lige er kommet hertil, har brug for en økonomisk tilskyndelse, og det står så op imod det, bl.a. de økonomiske vismænd si-

ger, nemlig at de, der lige er kommet hertil, lige netop er dem, der har de ringeste forudsætninger for at reagere på den tilskyndelse.

1 liter mælk koster det, den koster; det gør et kontingent til en fodboldklub også; og det gør en cykel, der skal købes brugt eller ny. Derfor er det jo fuldstændig ligegyldigt for de her familier, om de har været her længe, eller om de har været her i kort tid. Problemet er, at starthjælpen bringer dem i fattigdom.

Endelig siger fru Henriette Kjær, at det jo er meningen, at det skal være en kort overgang. Det forstår jeg ikke. Tidligere på dagen har vi netop permanentgjort starthjælpen, nu er der et optjeningsprincip på 2½ års fuldtidsbeskæftigelse, så i dag har regeringen altså gjort det sådan, at man kan leve i årevis på starthjælp. Det harmoniserer meget dårligt med, at fru Henriette Kjær mener, at det skal være en kort overgang.

Summa summarum står det klart, at den beskæftigelsesmæssige effekt er tvivlsom, i bedste fald minimal, men for langt den største del af modtagerne virker starthjælpen modsat det tilsigtede. Den fastholder folk i fattigdom og virker negativt for selvværd og evne til at søge job. For folk med helbredsmæssige problemer, som jo er over halvdelen af dem, som modtager start-hjælp, bliver en i forvejen svær situation værre. Det er derfor, vi fastholder og også igen formentlig vil skabe en lejlighed til, at vi her kan diskutere, hvorfor starthjælpen skal afskaffes. Det kan ikke gå hurtigt nok.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.